



DWUNASTKA

BIEŻANÓW ■ NOWY BIEŻANÓW ■ PROKOCIM ■ NOWY PROKOCIM ■ NA KOZŁÓWCE ■ RŻĄKA

MÓJ MAŁY JEZUSKU

OTULĘ CIĘ MÓJ JEZUSKU
SZALEM PRZYSZŁEJ WIOSNY
ZROBIĘ MIEJSCE W MYM SERDUSZKU
ABYŚ BYŁ RADOSNY

GDY PRZYJDZIESZ NA ZIEMIĘ
DOBRZE CI TU BĘDZIE
WRAZ Z TOBĄ ZAGOŚCI
POKÓW, MIŁOŚĆ WSZĘDZIE
PODZIEŁĘ SIĘ SWOIM SZCZĘŚCIEM
Z KIMŚ KTO JEST UBOGI
I POWITAM CIĘ SERDECZNIE
GDY PRZYJDZIESZ W ME PROGI

PODARUJĘ CI KOŁĘDĘ
DLA TWEJ BOŻEJ CHWAŁY GRZECZNYM
DZIECKIEM ZAWSZE BĘDĘ
BO CIĘ BARDZO KOCHAM
JEZUSKU MÓJ MAŁY

K.J.



**DWUNASTKA**

nakład: 7 tys. egz.

WYDAWCA

Dzielnica XII Bieżanów - Prokocim

REDAGUJE ZESPÓŁ:

Piotr Czajowski - Redaktor Naczelny

Michał Majerczak -

Z-ca Redaktora Naczelnego

Ewa Wicher

Kazimiera Jelonek

Maria Antonina Hołuj

Antoni Madej

Dawid Kwiatkowski

Jarosław Wójcik

Mariusz Korab Chrzanowski

ADRES REDAKCJI:

ul. Kurczaba 3

DYŻUR REDAKCYJNY:Czwartek w godz. 17⁰⁰ - 18⁰⁰

Tel./fax (012) 658 26 11

OPRACOWANIE GRAFICZNE,**SKŁAD I DRUK:**

Wydawnictwo i Konsulting GRALL

ul. Heleny 2B, tel. (012) 658 97 71

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania artykułów oraz opatrzenia ich własnymi tytułami.
Artykułów nie zamówionych Redakcja nie zwraca.
Wydawca nie ponosi odpowiedzialności za treść reklam.

**Rada Dzielnicy XII
Bieżanów - Prokocim
ul. Kurczaba 3
tel./fax 658 26 11**

e-mail: rada@dzielnica12.krakow.pl
www.dzielnica12.krakow.pl

Sekretariat przyjmuje:
Poniedziałek 12⁰⁰ - 15⁰⁰
Wtorek 14⁰⁰ - 17⁰⁰
Środa 12⁰⁰ - 15⁰⁰
Czwartek 12⁰⁰ - 15⁰⁰
Piątek 12⁰⁰ - 15⁰⁰

Dyżury Członków Zarządu:

Przewodniczący:
Stanisław Dziob
Piątek 10⁰⁰ - 12⁰⁰

Z-ca Przewodniczącego:
Jarosław Chodorowski
Środa 16³⁰ - 17³⁰

Zbigniew Kożuch
Czwartek 17⁰⁰ - 18⁰⁰
Dawid Kwiatkowski
Poniedziałek 12⁰⁰ - 13⁰⁰
Krzysztof Reguła
Wtorek 18⁰⁰ - 19⁰⁰

Towarzystwo Przyjaciół Bieżanowa

Towarzystwo Przyjaciół Bieżanowa powstało w 1994 roku z inicjatywy Pana Jana Madeja (dziś Prezes Honorowy TPB) i grupy Bieżanowian.

Towarzystwo podejmuje działania mające na celu upowszechnienie historii i tradycji Bieżanowa. W tym celu organizowane są liczne wystawy, spotkania, plenery malarskie. Co roku w listopadzie organizowane są apele poległych przy pomniku poległych Bieżanowian oraz bieg niepodległości, którego trasa biegnie pomiędzy dwoma pomnikami (poległych Bieżanowian - ku czci mieszkańców, którzy oddali swoje życie za ojczyznę oraz pomnikiem na wzgórzu Kaim, który upamiętnia powstrzymanie wojsk rosyjskich w 1914 r.).

Towarzystwo Przyjaciół Bieżanowa zajmuje się również promocją młodych talentów. Od kilku już lat prowadzona jest akcja zbierania funduszy na stypendia dla uzdolnionych dzieci z niezamożnych rodzin Bieżanowa. Stypendium Towarzystwa rozwinęło się dzięki pomocy Stanisława Dzioba Przewodniczącego Rady Dzielnicy XI, który na ten cel przeznaczył całą swoją dietę otrzymywaną z racji pełnionego stanowiska. Od 2002 r. na ten cel wpłynęło już przeszło 70 tys. zł.

Funduszem dysponuje kapituła, która rozpatruje złożone wnioski. W jej skład wchodzi Przewodniczący Towarzystwa Przyjaciół Bieżanowa Zygmunt Szewczyk, dyr. Maria Trzmiel, Stanisław Czecz, Artur Pasek oraz Stanisław Dziob. Stypendia przyznawane są dwa razy do roku. Mogą się o nie ubiegać uczniowie, którzy wykażą się wybitnymi osiągnięciami na polu nauki, kultury lub sportu. W ciągu ostatnich trzech lat laureatami zostało 110 dzieci. Większość uhonorowanych pochodzi z Bieżanowa, wśród nagrodzonych znalazły się również dzieci z osiedli Rząka i Nowy Bieżanów. Przez okres jednego semestru uczniowie szkół podstawowych otrzymują kwotę 100 zł miesięcznie, gimnazjum – 140 zł, szkół średnich i studenci – 200 zł.

Piotr Czajowski

Zdrowych, spokojnych Świąt Bożego Narodzenia

skatka
Rada Dzielnicy XII

Dyżur dzielnicowego

W pierwszy i trzeci wtorek miesiąca w lokalu Rady Dzielnicy XII Bieżanów - Prokocim w godz. 16⁰⁰ - 17⁰⁰ pełni dyżur pracownik policji, przyjmując uwagi na temat bezpieczeństwa publicznego i pojawiających się na osiedlach zagrożeń.

Telefon kontaktowy w trakcie dyżurów: 658 26 11.

Koncepcja programowo - przestrzenna dla Parku rzeczno Drwinka

Drwinka

Przedstawiamy koncepcje programowo – przestrzenną dla zagospodarowania terenów rekreacyjnych nad rzeką Drwinką. Koncepcja została przygotowana przez Pracownię Konserwacji Zabytków – „ARKONA” na zlecenie ZGK w Krakowie.

Opracowywany teren znajduje się w części południowej Krakowa - Podgórze. Park rzeczny Drwinka będzie obejmował swym zasięgiem tereny górnej zlewni rzeki wraz z jej rozgałęzionymi źródłami na obszarze zielonym - łągowym, znajdującym się między osiedlami: piaski Wielkie, Piaski Nowe, Kozłówce, Medyka, Podlesie, Sadka i Kliniec.

Całość zadania została podzielona na 3 części. Za podstawę etapowania przyjęto: warunki urbanistyczne, powiązania komunikacji pieszej i kołowej, warunki terenowe i przyrodnicze, oraz przewidywany sposób zagospodarowania terenu.

I Etap: znajduje się między osiedlem Piaski Nowe, Piaski Wielkie, Na Kozłówce do kładki łączącej północny brzeg Drwinki w rejonie ul. Facimiech i południowym brzegiem Os. Podlesie.

- Regulacja granic; pomiary geodezyjne, wzniesienia granic i podziały działek,
- Pozyskanie; wykupy terenów wzdłuż rzeki Drwinki pod strefę ochronną parku,
- Prace oczyszczające koryto rzeki Drwinki,
- Likwidacja dzikich wysypisk śmieci,
- Prace zabezpieczające koryto; faszynowanie brzegów Drwinki,
- Prace pielęgnacyjne drzewostanu i utrzymanie łąk oraz terenów zielonych wzdłuż rzeki i ścieżek spacerowych,
- Prace inwestycyjne: remonty istniejących ścieżek i budowa nowych tras spacerowych przez łąki oraz ścieżek rowerowych lub ścieżek pieszo - rowerowych rekreacyjnych.
- Budowa schodów terenowych.
- Remont istniejących mostków i kładek, przepustów na rzece.
- Budowa nowych mostków i kładek nad rzeką Drwinką.
- Budowa elementów małej architektury; ławki, kosze na śmieci, miejsca do rekreacji

biernej - łąki rekreacyjne, elementy wyposażenia ścieżki zdrowia na łąkach, boisko do siatkówki rekreacyjnej, punkty widokowe - wypoczynku, schron - altana dla rowerzystów i spacerowiczów, plac zabaw dla dzieci, wyznaczenie terenu dla tras zjazdowych” - górki saneczkowej, budowa amfiteatru przy wykorzystaniu istniejących warunków terenowych: tarasowe ukształtowanie siedzisk ziemnych, darniowanych oraz scena na podwyższeniu położonym na skarpie ziemnej o nawierzchni utwardzonej.

- Budowa oświetlenia na ciągach pieszych łączących osiedla na obu brzegach Drwinki.
- Rozbudowa komunikacji kołowej z ul. Bochenka oraz lokalizacja miejsc parkingowych dla spacerowiczów z poza najbliższych osiedli otaczających park i dla ambulansu pogotowia ratunkowego.
- Oznakowanie tras turystycznych; tematycznych dla w/w rejonu,

II. Etap: znajduje się między kładką w rejonie ul. Facimiech i wzdłuż w/w ulicy do ul. Wielickiej, a osiedlem Podlesie i Medyka.

- Regulacja granic; pomiary geodezyjne, wzniesienia granic i podziały działek, Pozyskanie; wykupy terenów wzdłuż rzeki Drwinki pod strefę ochronną parku,
- Prace oczyszczające koryto rzeki Drwinki,
- Likwidacja dzikich wysypisk śmieci,
- Prace zabezpieczające koryto; faszynowanie brzegów Drwinki,
- Prace pielęgnacyjne drzewostanu i utrzymanie łąk oraz terenów zielonych wzdłuż rzeki i ścieżek spacerowych,
- Prace inwestycyjne: remonty istniejących ścieżek i budowa nowych tras spacerowych przez łąki oraz ścieżek rowerowych lub ścieżek pieszo - rowerowych rekreacyjnych. Budowa kładki dla pieszych i rowerzystów nad ulicą Wielicką,

- Budowa schodów terenowych.
- Remont istniejących mostków i kładek, przepustów na rzece.
- Budowa nowych mostków i kładek nad rzeką Drwinką.
- Budowa elementów małej architektury; ławki, kosze na śmieci, miejsca do rekreacji biernej - łąki rekreacyjne, punkty widokowe - wypoczynku, schron - altana dla rowerzystów i spacerowiczów, plac zabaw dla dzieci, miejsca do grilowania.
- Remont fortu ziemnego na cele usługowe.
- Budowa oświetlenia na ciągach pieszych łączących osiedla na obu brzegach Drwinki. Lokalizacja miejsc parkingowych dla spacerowiczów z poza najbliższych osiedli otaczających park i dla ambulansu pogotowia ratunkowego przy ulicy bocznej od ulic Ciasnej /Sadka.
- Oznakowanie tras turystycznych; tematycznych dla w/w rejonu,

III. Etap: znajduje się między Os. Sadka, Podlesie i Medyka! rejon ulicy Mokrej.

- Regulacja granic; pomiary geodezyjne, wzniesienia granic i podziały działek, Pozyskanie; wykupy terenów wzdłuż rzeki Drwinki pod strefę ochronną parku, Prace oczyszczające koryto rzeki Drwinki,
- Likwidacja dzikich wysypisk śmieci,
- Prace zabezpieczające koryto; faszynowanie brzegów Drwinki,
- Prace pielęgnacyjne drzewostanu i utrzymanie łąk oraz terenów zielonych wzdłuż rzeki: ścieżek spacerowych, .
- Prace inwestycyjne: remonty istniejących ścieżek i budowa nowych tras spacerowych przez łąki.
- Remont istniejących mostków i kładek, przepustów na rzece.
- Budowa nowych mostków i kładek nad rzeką Drwinką.
- Remont i modernizacja ul. Mokrej na terenie objętym parkiem rzeczno, w tym budowa ciągu pieszego wraz murem oporowym.
- Oznakowanie tras turystycznych; tematycznych dla w/w rejonu,

Koncepcja została opracowana przez mgr inż. arch. Bożenę Stachurską – Oremus oraz mgr inż. arch. Małgorzatę Mamiec.

Młoda Dwunastka

Magazyn Warsztatów Dziennikarskich
w Domu Kultury Spółdzielni Mieszkaniowej „Bieżanów Nowy”

Nr 6

Boże Narodzenie - tradycje i obyczaje

Boże Narodzenie to dla Polaków najważniejsze i najbardziej emocjonalnie obchodzone święta. Od stuleci najbogatsze w rozmaite tradycje i obrzędy. Niestety, wraz z upływającymi latami przemijają również i one. W tradycje poprzednich stuleci wplatają się nowsze zwyczaje.

Wigilijna wieczerza

O niepowtarzalnej atmosferze tych świąt decyduje przede wszystkim dzień wieczery wigilijnej. Tradycja tego postnego posiłku jest głęboko zakorzeniona w polskich domach. Bardzo ważnym punktem tego wieczoru jest odczytanie fragmentu Ewangelii według św. Łukasza o narodzinach Jezusa. Jednak w wielu rodzinach ten jakże ważny obyczaj nie jest już praktykowany. Sama wieczerza rozpoczynana jest od dzielenia się opłatkiem z bliskimi. Składanie sobie życzeń jest nieodzowną częścią tych świąt. Dawniej podczas wieczery zachowywano milczenie lub mówiono półgłosem.

Dwanaście potraw

Dzisiaj zasady obowiązujące przy stole są bardzo luźne. Kolacja składała się z 12 potraw, czyli z liczby odpowiadającej ilości apostołów oraz miesięcy w roku. Niektórzy przygotowywali jednak nieparzystą ilość dań. Tak zostało do dziś. W skład jadłospisu wchodziły potrawy zbożowe z mąki, kasz, owoców, jarzyn, miodu, orzechów i ryb. Najczęściej w dzisiejszych czasach podaje się barszcz czerwony lub zupę grzybową, śledzia, ryby (obowiązkowo karp), pierogi z kapustą, kluski z makiem, makowiec i inne słodkości. Bardzo znanym i do dzisiaj praktykowanym zwyczajem jest pozostawienie jednego wolnego nakrycia.

„Przybieżeli do Betlejem...”

Potem śpiewane są kolędy, a o północy w kościele odprawiana jest pasterka, na którą idzie się całą rodziną. Upamiętnia ona przybycie pasterzy do Betlejem i złożenie przez nich hołdu nowonarodzonemu Jezusowi. Jest również centralnym momentem wszystkich zwyczajów powiązanych z obchodami przyjścia Chrystusa na świat.

Magiczne praktyki przodków

Związane z uprawą roślin, owocowaniem drzew i krzewów oraz hodowlą bydła magiczne praktyki naszych przodków już całkowicie zanikły. Najpopularniejsze było zaklanie urodzaju, czyli tzw. bicie drzew. Odbywało się ono zaraz po wieczery. Dzieci ze słomianymi powrośkami udawały się do sadu. Tam gospodarz uderzał w pnie siekierą udając, że je ścina i krzychał: „Nie będzie rodziło?”. Dzieci wtedy odpowiadały: „Zostawcie go w spokoju, będzie rodziło!”. Następnie obwiązywały dane drzewo powrośkami, by obficie zaowocowało. Takie obrządki i inne były znane w wielu okolicach.

Choińska – biblijne drzewo życia

Ze świątecznych obyczajów warto wyróżnić choinkę. Zwyczaj stawiania drzewka w mieszkaniu stał się powszechny w wieku XIX. Jest ono symbolem życia, płodności, odradzenia się i trwania. Jej ozdoby powinny przypominać rajskie owoce, łańcuchy - podstępny wąż kusiciela, lampki - nigdy nie gasnąca Bożą miłość do ludzi, a umieszczona na czubku drzewka gwiazda ma symbolizować gwiazdę betlejemską, prowadzącą Mędrców do żłobka narodzonego Jezusa. Jednak i ta tradycja się zmienia. Często zamiast żywego drzewka, ludzie kupują sztuczne choinki, które są bardziej opłacalne.

Mimo że tradycje Bożonarodzeniowe coraz bardziej się zmieniają, to zawsze jedno pozostanie nienaruszone: wzajemna bliskość wszystkich ludzi. Pamiętajmy, więc o tym, by w czasie tych Świąt dzielić się z każdym miłością i ciepłem.

KATARZYNA STACHURSKA, ANETA MAJCHROWSKA

Co wiemy o św. Mikołaju?

Dzisiaj niemalże w każdym kraju nazywa się go inaczej. Amerykanie mają Santa Clausa, który przynosi prezenty 25 grudnia, Włosi - wiedźmę Bertę, Szwedzi - św. Łucję, Francuzi - Dame Abonde w Noc Sylwestrową, a Rosjanie - Dziadka Mroza i Śnieżynkę w Nowy Rok. Najpopularniejszy i dla nas najważniejszy jest jednak Święty Mikołaj.

Ale czy zastanawialiśmy się kiedyś, kim był i dlaczego jego fenomen wciąż trwa? Komercjalizacja odsuwa na bok tradycję i jej pierwotny sens. Zanika także powoli prawdziwy Święty Mikołaj i pamięć o jego historii. Najmłodszy niestety coraz częściej pozbawiani są tej tajemnicy. Wiedzą, że prezenty przynosi tata albo po prostu znajdują je pod choinką. Coraz trudniej w opanowanej przez media rzeczywistości uchować pierwotny sens kulturowania tradycji obdarowywania się. Łatwo zapomnieć o uczuciach i intencjach w szale kupowania prezentów, w pogoni za superobniżkami i promocjami. Zanika więc funkcja wstawiennicza Świętego Mikołaja jako patrona ludzi chorych, cierpiących, nieszczęśliwych, zatroskanych i bezradnych.

Co mówi legenda?

Św. Mikołaj to prawdziwie uniwersalny święty, który wspomagał przedstawicieli różnych stanów. Opiekował się żeglarzami, biednymi i pannami na wydaniu. Sam był biskupem. Pochodził z Miry w Azji Mniejszej, skąd w 1087 r. po najeździe muzułmanów, kupcy włoscy wywieźli jego relikwie i przewieźli je do Bari we Włoszech. Właściwie reszta opowieści o nim to same legendy, ułożone przez ludzi i kultywowane przez wieki.

Jedna z nich mówi o zubożałym szlachcicu, który miał cztery dorosłe córki. Gdy niedostatek zaczął im doskwierać, ojciec wysłał dziewczęta, by zarobiły nierządem na chleb. Biedne panny zaczęły płakać i modlić się do Boga o pomoc. O ich nieszczęściu dowiedział się Święty Mikołaj. W nocy wrzucił im do sypialni worek złota, potem drugi i trzeci, by w ten sposób ów człowiek miał posagi dla swoich córek. I tak święty ocalił rodzinę od nędzy materialnej i moralnej. Prawdopodobnie to właśnie wydarzenie tłumaczy dzisiejszą rolę Świętego Mikołaja - rozdawanie prezentów po kryjomu.

Na Wschodzie budowano na jego cześć kościoły i układano hymny, uznawano za cudotwórcę i wybawiciela. Druga - zachodnia droga jest zgoła inna. Tam św. Mikołaj po długiej wędrówce po całej Europie zszedł... na scenę teatru, a później do ludzi i stał się człowiekiem takim jak oni. W średniowieczu jego postać kojarzono z obrzędem polegającym na wyborze biskupa szkolnego w dniu święta Młodziaków, obchodzonego najpierw 28, a później 6 grudnia. Wybraniec szedł na czele pochodu i zbierał datki od mieszkańców. W XII wieku Święty Mikołaj rozdawał już dzieciom nagrody i kary. I tak to się zaczęło. Powoli, gruby staruszek zyskiwał zaufanie wśród ludzi i wcielał się w postać, w której znamy go do dziś. Osiadł na stałe w Finlandii, w dalekiej Laponii, za kołem polarnym.

Ty też możesz być Mikołajem!

Każdy z nas może nim być. Wystarczy obdarować kogoś prezentem, niespodzianką, uczynić coś (nawet drobiazg), co wywoła radość w duszy drugiej osoby, uśmiech na twarzy. Tradycja św. Mikołaja nie zanika, bo odpowiada potrzebom ludzi, którzy się z nim utożsamiają. On żyje w naszych



sercach. My sami chcemy być dobroczyńcami, dlatego kupujemy bliskim upominki, by cieszyć się z ich radości. To ta tradycja nadaje niepowtarzalny urok i nastrój corocznie przeżywanym przez nas Świętom Bożego Narodzenia.

MAGDALENA BEDNARSKA

Święty Mikołaj z Miry - biskup Miry w dzisiejszej Turcji, urodzony około 280 roku w Patarze, zmarł około roku 345 lub 352. Jeden z najbardziej czczonych świętych prawosławnych (nazywany zawsze św. Mikołajem Cudotwórcą), a także święty katolicki.



Jak spędzamy Święta?

Jak my, młodzi mieszkańcy dzielnicy XII spędzamy ferie zimowe? Co jest dla nas najważniejsze? Święta tradycyjne czy nowoczesne? Jakie mamy plany na Sylwestra? Na te pytania szukałam odpowiedzi wśród różnych osób.

● **Aniela R., przewodnicząca Samorządu Uczniowskiego Gimnazjum nr 29 im. Jana Pawła II, mieszka na Nowym Bieżanowie:**

- W Wigilię Bożego Narodzenia od samego rana krzątam się po domu, pomagając rodzicom w porządkach i przygotowaniu wieczerzy. W międzyczasie muszę też doglądać mojego młodszego brata. Mam ręce pełne roboty! Wieczorem, gdy już wszystko jest gotowe, siadamy całą rodziną przy stole ubrani w uroczyste stroje. Wszyscy w nadszyczej miłej atmosferze zjadają przygotowane smakołyki. Następnie otwieramy prezenty, które przyniosła nam jak co roku Gwiazdka i włożyła pod choinkę... Samo Boże Narodzenie, jak i drugi dzień świąt to błogie leniuchowanie. Cały dzień spędzamy w naszym przytulnym mieszkaniu w swoim gronie. Rzadko mogę spędzić tyle czasu z rodziną. Czasami odwiedzają nas też dalsi krewni. Wtedy zasiadamy przy stole i wspominamy dawne dzieje... Na Sylwestra w tym roku planuję udać się na szampańską zabawę z przyjaciółmi do jednego z krakowskich klubów.

● **Damian G., uczeń VI Liceum Profilowanego w ZSE nr 1, mieszka na KozłóWKu:**

- Już na kilka dni przed świętami trwają przygotowania do wielkiego zjazdu rodzinnego. Zazwyczaj moja pomoc ogranicza się do sprzątnięcia mieszkania. Zdarza mi się też wraz z mamą upiec jakieś ciasto bądź przygotować jakąś sałatkę. W Wigilię wstaję wczesno, żeby przygotować dom do odwiedzin. Popołudniu wraz z moim bratem ubieramy choinkę, pod którą ładują liczne prezenty w godzinach wieczornych. Około godziny 18 zaczynają się zjeżdżać goście. Wieczerek rozpoczynamy łamiąc się opłatkiem. Następnie rozpoczynamy spożywanie posiłków. Zazwyczaj jest ich 12, jak nakazuje tradycja. Czasami jednak zdarza się, że jest ich nadmiar. Tak czy owak, trzeba skosztować każdego po troszku. Gdy wszyscy już zjedzą, przychodzi czas na rozpakowywanie prezentów. Cała rodzina ma przy tym mnóstwo frajdy! Potem przychodzi czas na kolędowanie. O północy licznym gronem udajemy się na pasterkę... Sylwestra spędzam w schronisku na Jaworzynie. Jest tam sporo turystów. O północy wychodzimy przed budynek, by móc oglądać pokaz sztucznych ogni. Następnie tuż po nim odbywa się bieg ze stoku narciarskiego!

● **Olga W., studentka Akademii Pedagogicznej, mieszka w Prokocimiu:**

- Święta to dla mnie przede wszystkim spotkanie z całą rodziną. Taką okazję mam tylko jeden raz do roku. W tym czasie szczególnie doceniam obecność moich bliskich przy mnie. Wigilia wygląda u mnie w domu bardzo tradycyjnie. Cały dzień przygotowań. Wieczorem, gdy pierwsza gwiazda na niebie zaświeci, zasiadamy do suto zastawionego stołu. Śpiewamy kolędy, łamiemy się opłatkiem, wspominamy poprzednie święta. Kolejne dni upływają mi na przyjmowaniu gości i wyjazdach w odwiedziny. Niestety w okresie między Świętami a Sylwestrem będę pracować. Na uczczenie nadejścia Nowego 2006 Roku planów jeszcze nie mam.



Niewątpliwie, święta Bożego Narodzenia to okres do refleksji, odpoczynku, a przede wszystkim spędzania wspólnych chwil w rodzinnym gronie. Nikt w tych dniach nie powinien czuć się samotny. Wszyscy winni się czuć potrzebni i docenieni. Oby te Święta były dla Was, Drodzy Czytelnicy jak najbardziej udane!

PAULINA BELCZYK

Dobra książka pod choinkę

Wielu z nas szuka dobrego prezentu pod choinkę, ale często nie wiemy, co byłoby odpowiednie dla dorastającej młodzieży, która już nie pisze (jak przed laty) listów do św. Mikołaja z prośbą o konkretny upominek. W takim wypadku odpowiednia będzie książka z jakimś przesłaniem.

Chcę gorąco polecić powieści Meg Cabot. Przeczytałam ich wiele (np. "Dziewczyna Ameryki", "Pamiątnik księżniczki", "Kiedy chłopak poznaje dziewczynę") i wszystkie są dla mnie wspaniałym odzwier-

cedzeniem rzeczywistości, jaka panuje w głowach zbuntowanych nastolatków. Większość prac Cabot została wpisana na listy bestsellerów i cieszy się dużą popularnością wśród młodych. Autorka pisze o miłości, przyjaźni, buntowniczym nastawieniu do życia swoich bohaterów, a wszystko to z dużym poczuciem humoru.

Całkiem niedawno do księgarni trafiła kolejna książka z cyklu „Dziewczyna Ameryki – Pierwszy krok”. Przedstawia dalsze losy Sam, która uratowa-

ła życie prezydentowi i zakochała się w jego synu Davidzie. Teraz czeka ją wiele zmian. Po pierwsze zapisuje się na lekcje rysunku dla zaawansowanych i szkicuje gołego mężczyznę. Po drugie jej chłopak daje jej do zrozumienia, że chce „to” zrobić. A Sam ma duże wątpliwości, czy aby na pewno chce oglądać nagich mężczyzn i uprawiać seks...

Książka jest poważniejsza i dojrzalsza od poprzedniej. Dla młodszych nastolatków może być za poważna; starszym jednak powinna się spodobać.

BARBARA MICHAŁOWSKA

„MŁODA DWUNASTKA” – pismo warsztatów dziennikarskich w Domu Kultury SM „Nowy Bieżanów”. Uczestnicy: Magdalena Bednarska, Paulina Belczyk, Joanna Chrobazik, Katarzyna Jaglarz, Klaudia Kamińska, Aneta Majchrowska, Aleksandra Malicka, Barbara Michałowska, Adrianna Liszka, Katarzyna Ostapkowicz, Katarzyna Reszka, Katarzyna Stachurska, Izabela Suder, Izabela Szkotak, Karolina Tomasiak. Wszyscy młodzi dziennikarze są mieszkańcami Dzielnicy XII m. Krakowa. Prowadzenie: redaktor JAROSŁAW KAJDAŃSKI.



Imieniny szkoły

Czwartek, 29 września 2005 r. Był w Szkole Podstawowej 24 dniem niezwykłym.

Równo rok temu szkoła otrzymała imię Krakowskiej Straży Pożarnej, a rocznica tej uroczystości będzie obchodzona jako imieniny Szkoły, połączone ze ślubowaniem uczniów klas pierwszych.

Pierwszy raz świętowaliśmy te imieniny właśnie 29 września br. i możemy chyba stwierdzić, że była to całkiem udana impreza.

W części oficjalnej wysłuchaliśmy z uwagą i zaciekawieniem pełnych serdeczności i sympatii życzeń od pani dyrektor Marii Czekańskiej i zaproszonych na szkolną uroczystość Gości w osobach:

Sz szczególnie zabrzmiały skierowane do uczniów słowa komendanta Józefa Pękali, który podkreślił zawsze żywe wśród naszych patronów – strażaków przywiązanie i szacunek do tradycji oraz zachęcił uczniów do kierowania się w postępowaniu cennymi walorami moralnymi i wymienił wśród nich niezłomność, jedną z najważniejszych zalet patrona strażaków świętego Floriana.

Najważniejszy moment oficjalnej części szkolnej uroczystości rozpoczął się wraz z wprowadzeniem sztandaru szkoły i wspólnym odśpiewaniem hymnu państwowego. Bezpośrednio potem, z wielką powagą i przejęciem, pierwszoklasiści powtarzali rotę ślubowania na sztandar szkoły odczytywaną przez panią wicedyrektor Małgorzatę Fydę.

Ich starsi koledzy, uczniowie klas szóstych, wręczyli im następnie tarcze szkolne na znak przynależności do społeczności Szkoły Pod-

stawowej 24 im. Krakowskiej Straży Pożarnej.

Teraz kolejny rocznik będzie właśnie w ten sposób przyjmowany do grona uczniów naszej szkoły.

Po tych wzruszających chwilach ze szkolnego dziedzińca popłynął w niebo hejnał mariacki. Wykonał go – specjalnie zaproszony na uroczystość – uczeń 6. Gimnazjum Maciek Kołodziejczyk. Dźwięki hejnału poprzedziły ogłoszenie przez panią dyrektor M. Czekańskiej wyników pierwszego etapu szkolnego konkursu wiedzy o hejnale mariackim. Jego zwycięzcy zostali zachęcani przez panią dyrektor do solidnych przygotowań następnym etapom, bo chęć przyłączenia się do obserwatorów wyjawili redaktor Leszek Mazan, autor niezwyklej książki o samym hejnale, o jego dziejach i o życiu strażaków – hejnalistów.

Oficjalną część uroczystości zakończyły krótkie występy artystyczne. Otworzyła je wykonana przez uczniów klasy III c piosenka „Pali się”. Po niej obejrzelśmy dynamiczny popis grupy „czirliderek” przygotowany pod okiem p. Izabeli Kunc, a na zakończenie specjalną polkę strażacką odtańczyła grupa uczniów pani Joanny Młynarczyk.

Pani dyrektor podejmowała następnie Gości w uruchomionej w szkole kawiarence.

Ogromnym powodzeniem cieszyły się w niej bardzo atrakcyjne domowe wypieki przygotowane specjalnie przez nieocenione Mamy uczniów. Stanowisko przy mikrofonie zajmowali kolejni piosenkarze – amatorzy, bo rozpoczął się szkolny konkurs piosenki i jury musiało naprawdę ostro pracować,

gdy uczniowska publiczność z zapałem kibicowała swoim ulubieńcom. Trzeba przyznać, że podczas tego konkursu objawiło się kilka bardzo interesujących talentów, a wykonawcy reprezentowali wszystkie przedziały wiekowe.

Rozrywkowo – sportowa część szkolnego święta przeniosła się tymczasem na drugi dziedzińiec i wszystkie szkolne boiska. Błyskawicznie zaroily się one chętnymi do poćwiczenia rzutu beretem, skoków, zręcznościowych zawodów z piłką lub balonem oraz innych atrakcyjnych konkurencji. Królował wśród nich zorganizowany i prowadzony przez najprawdziwszych strażaków tor przeszkód, a swoich sił w jego pokonaniu próbować mogli chłopcy i dziewczęta.

Duża różnorodność rozgrywek zaangażowała wszystkich; włączyli się również do nich ci, którzy z zapałem i fantazją tworzyli wielobarwne kredowe obrazy na powierzchni dziedzińca oraz ci, którzy cierpliwie i wytrwale zajmowali się sklejaniami modeli pojazdów strażackich.

Południe minęło, strażacy musieli wracać do jednostki, a niektórzy dzieci jeszcze by chciały kontynuować ten festyn. Wszyscy jednak bez żalu zastosowali się do harmonogramu, który przewidywał miłe chwile ogłoszenia wyników rozgrywek i wręczenia nagród.

Zakończenie poprowadziła – podobnie jak część wstępną – pani Agnieszka Płatek. Wszyscy zawodnicy otrzymali gromkie brawa, zwycięzcom pani Ewa Najder wręczyła drobne nagrody, a publiczność entuzjastycznie witała ich osiągnięcia.

Pierwsza część szkolnych imienin minęła szybko i radośnie, nawet pogoda dostosowała się do oczekiwań uczestników, być może za sprawą św. Floriana.

Wczesnym popołudniem już w murach szkoły rozpoczęła się świetna dyskoteka. Tańce i różne atrakcje – prowadzone sympatycznie przez zaprzyjaźnioną szkołę tańca AS – trwały do godziny dziesiątej, więc można powiedzieć, że szkolne imieniny trwały całutki dzień!

Pierwszaki śpiewały podczas uroczystości „bo nasza szkoła z radości słyńie my ją kochamy, a ona nas”. Możemy chyba szkole i sobie życzyć, żeby słowa tej piosenki na zawsze gościły w codziennej szkolnej rzeczywistości.



Święto Niepodległości w Bieżanowie



Tradycyjnie w dniu 11 listopada w Bieżanowie odbyły się obchody Święta Niepodległości. Uroczystość rozpoczęła Msza Święta, po zakończeniu której uczestnicy przeszli pod pomnik Poległych Bieżanowian.

Prezes Towarzystwa Przyjaciół Bieżanowa - Zygmunt Szewczyk, w trakcie uroczystości zwrócił uwagę, iż społeczność Bieżanowa zawsze rozumiała historyczne znaczenie Święta Niepodległości oraz dokumentowała czynnie swój patriotyzm.. Przypomniał tych, którzy oddali swoje życie za wolność ojczyzny. Ich nazwiska zostały upamiętnione na tablicach znajdujących się na pomniku.

W obchodach wzięli udział mieszkańcy Bieżanowa, kombataneci, uczniowie szkół z terenu Dzielnicy XII, reprezentanci Rady Dzielnicy XII, przedstawiciele KS Bieżanowienki, oraz organizacji społecznych działających na terenie Bieżanowa.

Piotr Czajowski



Wolontariat szansą dla bezrobotnych

Największym problemem, jaki występuje, nie tylko w naszej dzielnicy ale i całym kraju jest bezrobocie. Właśnie dlatego przy parafii Najświętszej Rodziny w Nowym Bieżanowie powstało „Centrum dla Bezrobotnych”. Jego działalność opiera się na wyszukiwaniu ofert pracy, przy pomocy wielu mediów. Jednym z nich są codzienne gazety, które można przejrzeć w siedzibie Centrum przy ulicy Aleksandry 1. Pracownicy biura wyszukują również oferty pracy w Internecie, dla osób które nie potrafią się nim posługiwać.

W ramach dotacji przyznanej przez Ministerstwo Polityki Społecznej z Rządowego Programu – Fundusz Inicjatyw Obywatelskich w dniu 01.08.2005 r. w naszym Centrum dla Bezrobotnych „Praca – Tak” rozpoczęła się realizacja zadania pt. „Centra Aktywizacji Społecznej – wolontariat szansą dla bezrobotnych”. W czasie realizacji zadania 3 osoby bezrobotne podjęły pracę w naszym biurze jako wolontariusze, tu zdobywają umiejętności w

pracy biurowej, nabywają doświadczenia w kontaktach z innymi ludźmi, zarówno z pracodawcami jak i poszukującymi pracy. Jednocześnie mają możliwość poszukiwania pracy dla siebie. Ponieważ projekt ma na celu przybliżenie idei wolontariatu, zorganizowane zostały 2 szkolenia prezentujące rozwiązania prawne dotyczące wolontariatu ze szczególnym uwzględnieniem „Ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie”. W szkoleniach wzięło udział 30 osób bezrobotnych, które być może w ten sposób na nowo odnajdą się na rynku pracy. Biuro Centrum Aktywizacji Społecznej jest czynne od poniedziałku do piątku w godz. od 7.30 do 11.30. W tym czasie osoby bezrobotne mają możliwość skorzystania z różnego rodzaju usług. Między innymi z pomocy pośrednika pracy w zakresie pozyskiwania informacji na temat wolnych miejsc pracy, pomocy przy ustalaniu własnych umiejętności, czy formułowaniu dokumentów aplikacyjnych, takich jak CV czy list motywacyjny. Istnieje także możliwość sko-

rzystania z usług doradcy zawodowego w zakresie informacji o zawodach, niezbędnych kwalifikacjach, prognozach na rynku pracy, a także określaniu predyspozycji niezbędnych do zatrudnienia na danym stanowisku. Dużym atutem jest także obecność prawnika, który udzieli informacji o prawach i obowiązkach osób bezrobotnych i poszukujących pracy, uprawnień do świadczeń przedemerytalnych, oraz informacji o świadczeniach pieniężnych przysługujących z tytułu bezrobocia.

Nasze biuro Centrum Wsparcia dla Bezrobotnych cieszy się dużą popularnością. W miesiącu korzysta z naszych usług ok. 300 osób, z czego ok. 10 uzyskuje zatrudnienie. Mamy nadzieję, że nasze działania będą kontynuowane również w przyszłym roku dzięki wsparciu Parafii Najświętszej Rodziny oraz innych instytucji.

Ewa Bożek

Koordinator lokalny projektu

SPROSTOWANIE

Redakcja Gazety Dzielnicowej „Dwunastka” zamieszcza sprostowanie PROMBUD-u i Prezesa Zarządu Pana Jana Włodarskiego, oraz oświadcza że jej intencją nie było obrażenie i pomówienie PROMBUD-u i jej Prezesa Jana Włodarskiego.

PROMBUD i jego Prezes Zarządu Jan Włodarski oświadczają że zamieszczone publikacje w numerach majowym, czerwcowym oraz sierpniowo-wrześniowym Gazety Dzielnicowej „Dwunastka” z 2005 r., w szczególności pt. „Droga z koszmarem w tle” i „Droga z prezesem w tle” zawierają niepraw-

dziwe, nierzetelne, obraźliwe i mające charakter pomówienia informacje, że Prombud z premedytacją i nieodpowiedzialnie spowodował trwający od kilku lat koszmar dla mieszkańców i żłobka przy ul. Kurczaba, wywołany „podchodami” przez niezgodne z przepisami nabycie terenu, koncepcję dojazdu ciężkim sprzętem budowlanym w sposób zakłócający spokój. Zostały też zawarte nieprawdziwe informacje o inwestycyjnych knowaniach Prombudu w celu dostania się do „budowlanej konfitury” i o pomyśle zaatakowania, nie mających głosu, dzieci z przedszkola i żłobka, a także, iż prezes zarządu Prombudu, Jan Włodarski nielegalnie przejął działkę mając świadomość istnienia jej współwłaściciela, oraz sto-

sował obrzydliwe metody w sprawie dróg dojazdowo-technologicznych.

Informacje podane wyżej są sprzeczne z posiadanymi przez PROMBUD dokumentami tj. z aktem notarialnym zakupu nieruchomości, prawomocnymi i ostatecznymi decyzjami o warunkach zabudowy i zagospodarowania tego terenu i pozwoleniem na jego zabudowę wraz z wyznaczoną drogą dojazdową, z których jednoznacznie wynika, że Prombud i prezes zarządu, Jan Włodarski, prowadzą budowę zgodnie z prawem.

PROMBUD, Prezes Jan Włodarski
Redakcja Gazety Dwunastka

Wydarzyło się

Obchody z okazji 11 listopada w Prokocimiu Nowym



POPOŁUDNIOWE ZAJĘCIA ŚWIETLICOWE

Chrześcijańskie Stowarzyszenie Osób Niepełnosprawnych, ich Rodzin i Przyjaciół „Ognisko”, które prowadzi Środowiskowy Dom Samopomocy „Klub Aktywności” przy ul. Aleksandry I w Krakowie - w Domu Parafialnym Parafii Najświętszej Rodziny otwiera Świetlicę Środowiskową - Popołudniowe zajęcia w ramach Środowiskowego Domu Samopomocy dla osób z niepełnosprawnością intelektualną i dodatkowymi wielorakimi niepełnosprawnościami.

Świetlica ta będzie czynna kilka dni w tygodniu od poniedziałku do piątku w godzinach popołudniowych w Domu Parafialnym Najświętszej Rodziny przy ul. Aleksandry I w Krakowie. Zajęcia będą prowadzić terapeuci - pedagodzy specjaliści pracujący z osobami niepełnosprawnymi w Środowiskowym Domu Samopomocy „Klub Aktywności”, który też działa w tym Domu Parafialnym.

W ramach zajęć świetlicy będziemy proponować: zajęcia komputerowe, zajęcia ruchowe, zajęcia z gospodarstwa domowego, zajęcia z zakresu sztuki użytkowej, zajęcia kulturalne z wyjściem do miasta,

Na powyższe zajęcia serdecznie zapraszamy uczniów gimnazjów specjalnych, specjalnych szkół zawodowych, osoby niepełnosprawne niepracujące z różnych powodów i nie mające innego rodzaju wsparcia środowiskowego.

Spotkanie organizacyjne z osobami zainteresowanymi udziałem w zajęciach w Świetlicy Środowiskowej odbędzie się w Grudniu.

W tej sprawie można kontaktować się dzwoniąc pod numer telefonu 658-54-94 lub w biurze Środowiskowego Domu samopomocy „Klub Aktywności” przy ul. Aleksandry I w Domu Parafialnym Parafii Najświętszej Rodziny w Krakowie Nowym Bieżanowie.

